

Визначено 109 земельних ділянок для реалізації інвестиційних проектів

На сьогодні на Волині визначено 109 земельних ділянок несільськогосподарського призначення загальною площею орієнтовно 535 га, перспективних для реалізації інвестиційних проектів: будівництва промислових об'єктів, логістичних центрів, закладів автосервісу, туристичних і рекреаційних об'єктів. Найбільше таких у Любомльському районі — 10 (72,36 га), Шацькому — 10 (24,21 га) та м. Ковелі — 7 (137,3 га).

320

стільки мільйонів доларів Сполучені Штати Америки виділили Україні у доповнення до мільярдного кредиту, що надали в травні цього року. Зокрема, уряд США виділив понад 118 млн дол. на навчання ЗС України.

Лікар віддав бойовикам пораненого бійця, дізнавшись, що він із Західної України

«Зрадника з Луганщини звать Юрій Родін. Поступив до нього ранений. Почав він розпитувати, хто такий, звідки, за кого. Той сказав, що з Ізюма, та серце «опытного врача» відчуло щось не те. Тоді він вколов йому наркотик і продовжив випитувати. Поранений виявився родом чи то з Франківська, чи то з Мукачєвого. Лікар тут же подзвонив сепарам, ті одразу приїхали — і більше цього пацієнта не бачили», — пише у «Фейсбуку» Артем Полежака.

5

Відомості.інфо
№46 (738)

27 листопада - 3 грудня 2014 року
http://www.vidomosti.info/

Актуально

або відходити.

нени та вісімнадцятилітні хлопчачки. Залишилися офіцери та сапери. Нас змусили розбирати склади, які перед тим були заміновані, а потім їх підірвали. У «ДНРівців» не було спеціалістів із розмінування, а у нас були. Разом із нами «відбували покарання» і деякі сепаратисти. Їх могли покарати за п'янку чи розбій. У них був вибір: або сидіти у підвалі два тижні, або працювати з нами. Підвал був темний і сирий, тому вони обирали роботи. Через два тижні нас звільнили. Усіх полонених сепаратисти внесли у свою базу і попередили про те, що якщо ще раз до них потрапили, то вони нас знищать.

НА СХОДІ МИ ПОЧУЛИ, ЩО НАС ВІДПРАВИЛИ НА «ВОЛИНСЬКУ РІЗНЮ». СІМДЕСЯТ ДНІВ У ПОЛОНІ, ДЕ ЩОДНЯ МОЛИЛИСЯ, ЩОБ ВИЖИТИ

— Ми попали в оточення під Сніжним, — розповідає Андрій Сенченко, розвідник. — Намагаючись вийти з нього, блукали соняшниками два дні. Нашим сніданком, обідом і вечерою було соняшникове насіння. Їли його разом із лушпинням. Коли вийшли з поля, натрапили на селище. На горді одного з обійств нарвали зелених помідорів і стали їсти. Ледь втамувавши голод, пішли далі. В одному з дворів нас помітила бабуса, у якої ми попросилися перепочити. Вона прийняла та нагодувала. Згодом стали думати, як вибратися і дістатися до своїх. Вирішили йти далі. По дорозі потрапили під обстріл. Били російські військові. Їх було значно більше, ніж нас. Бій був нерівний. Набої закінчувались, і щоб у випадку полону або нашої загибелі зброю не потрапила до рук ворога, вирішили втопити її в озері, після чого намагалися вийти з оточення беззбройними. Але не пощастило, і ми потрапили у полон. Росіяни вивезли нас до Сніжного через російський кордон і переда-

ли нам «волинську різню». Розмовляючи з хлопцями, не можна було не помітити їхнього розчарування та пригніченості. Ні, вони не втратили бойового духу, не зневірилися у перемозі й готові надалі воювати за Україну. Але воювати і знати, що їх не зрадять. Не зрадять ті, хто віддає накази, ті, хто повинен дбати за кожного солдата, офіцера, щоб вони усі повернулися живими. Вони хочуть бути впевненими у тому, що їхнє життя не будуть оцінювати у доларах чи євро десь у високих кабінетах. І ще вони хочуть, щоб командиром бригади лишився підполковник Яцків, бо вони йому вірять. А це дуже важливо на війні.

На запитання, коли все ж таки має закінчитися війна, Микола Петровський відповідає: «Коли нафта стане по 30 доларів. Тоді у Путіна не буде грошей воювати з нами. І коли відмінно працюватимуть контррозвідка та СБУ». А ще, на мою думку, потрібно дати можливість хлопцям захищати країну, а не гратись у перемир'я та пропускати на свою територію ворога. Вояки розповідають про те, що, коли у них під носом ідуть колони важкої техніки з Росії, їм надходить наказ зі штабу АТО спостерігати.

Я не військовий експерт, щоб судити, наскільки правильними є подібні накази, але чомусь упевнена, що жодна країна, на територію якої відбувається пряме вторгнення ворожих військ, не допустила б цього. Це все одно, що впустити у хату вбивцю, знаючи, що він тебе вб'є. І ще здається, що якби не подібні накази, то не було б сьогодні у нас такої повномасштабної війни, яку чомусь називають АТО. І не було б стільки жертв серед військових і мирних жителів.

Сьогодні хлопці знову відправляються на Схід. Завірнення Міністерства оборони, яке інформує про забезпечення зимовим одягом, спростовують: «Ось у чому є і те, що з дому візьмемо, — в тому і підемо. Ще є надія на волонтерів. Якби не вони, нам важко було б».

Військові готові виконувати бойові завдання та захищати країну ціною власного життя, щоб над нами було мирне небо. «Поки ми будемо там, ви будете спати спокійно», — почула від одного офіцера.

Збережіть їх усіх, Господь, наші молитвами! І нехай повертаються живими та нешкодженями, з перемогою.

Жанна МАРКОВСЬКА

Валентин Ковальчук

МТО і кинулись у бік соняшникового поля. У цьому хаосі було зрозуміло, що потрібно щось робити, рятуватися. Але коли біля тебе все горить і вибухає і ти розумієш, що за якусь секунду може здетонувати боекомплект і тебе розірве на дрібні шматки, — охоплює паніка. Ми з кількома хлопцями з 92-ї, 51-ї бригад і Харківського 40-го БТО та батальйону «Світязь» кинулись у соняхи. Нас було десь сорок чоловік. Вирішили йти поперек обстрілу. Коли вибралися на безпечну ділянку, стали чекати інших побратимів. Але деяких так і не дочекалися. У нас був Василь Зелінський, веселий та відважний хлопець. Ми разом вибиралися з того котла, але він так і залишився у полі. По сьогодні доля його невідома. Соняшниками ми блудили три дні, поки не вийшли до Новоукраїнки. Там ледь не наштовхнулися на російські війська, але зайшли з тилу, і вони нас не бачили. Ми набрали води і пішли далі. Хотіли йти у бік Дніпропетровська чи Маріуполя, але один боець зідзвонився з керівництвом 40-го БТО, а там сказали рухатися у напрямку табору для поранених. У нас було чимало бійців, які потребували медичної допомоги. Та пройшовши кілька кілометрів, ми потрапили у селище. Заглибившись далі, побачили російські війська, розташовані на пагорбі, які спостерігали за нами. Відступати не було сенсу, адже ми у них були як на долоні. Вони могли відкрити вогонь і перестріляти нас, але не робили цього. Просто спостерігали за нами. Ми рухалися далі, намагаючись вибратися. Та попереду на нас чекала ще одна несподіванка. Ми наштовхнулися на табір сепаратистів, які одразу оточили нас. Так ми потрапили у полон. Нас не били, не знущалися. Але давили психологічно. Годували тричі у день — одна порція на двох. Через три дні Володимир Рубан, який займається визволенням полонених, приїхав у табір і йому дозволили забрати п'ятнадцять чоловік. Це були у першу чергу поранені та вісімнадцятилітні хлопчачки.

но пригадати Іловайськ, де загинуло близько тисячі людей, — каже мобілізований Валентин Ковальчук. — Я був у тому котлі. Це — пекло на землі. А ми були живими мішенями. І нехай мені сьогодні хтось скаже, що нас розстрілювали не російські військові. Я сам на власні очі бачив їх, одягнених у російську форму. На сучасних танках Т-72, яких немає у нас на озброєнні. Звук їхньої техніки ми чули вночі, коли вони заходили. Але інформації, що це саме російська, не мали. Наша кількакілометрова колона вишикувалася уздовж дороги серед поля та чекала на команду. З техніки були не тільки танки, БТРи, БМП, а й ЗІЛи та чимало бусів, легкових машин, навіть наша «Волинянка» була. Нарешті нам дали коридор, щоб ми могли вийти з оточення, у якому перебували кілька днів. Нас пропустили через одне кільце, а на другому почався обстріл. По нас били «Гради», гаубиці, міномети, «САУшки». Одна за одною стала спалахувати техніка, на твоїх очах людей розривало навпіл і розкидало по полю. Ті, з ким ти вчора ділив кусень хліба, ставали факелами або ж падали на землю мертвими. Ми встигли вискочити з

Державний комітет зв'язку та інформатизації України
АБОНЕМЕНТ

На газету 2 1 7 6 9

Відомості.інфо

Кількість комплектів

на 2015 рік по місяцях											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куди (поштовий індекс)

(адреса)

Кому (прізвище, ініціали)

ДОСТАВНА КАРТКА-ДОРУЧЕННЯ

На газету 2 1 7 6 9

Відомості.інфо

Вартість передплати	грн.	Кількість коп.	Кількість коп.
переплату	грн.	комплектів	комплектів

на 2015 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Місто

село

область

район

вулиця

прізвище, ініціали

буд. корп. кв.